

Oven i disse forslag kommer der så et par forslag, som »smutter med«, nu hvor regeringen alligevel er i gang: Man lægger hindringer i vejen for flytninges mulighed for at blive familiesammenført med en ægtefælle fra flugtl landet, og man kriminaliserer noget for en gruppe borgere, som er tilladt for en anden, nemlig de såkaldte fætter-kusine-ægteskaber.

Der er efter SF's og EL's opfattelse næppe tvivl om, at med disse forslag vil ministeren være i stand til i løbet af kort tid at fremlægge en statistik over tvangsægteskaber, som siger spar to til alt, og som viser, hvor slemt det står til med tvangsægteskaber. Men sagen er, at de problemer, der er med, at nogle unge tvinges til ægteskab mod deres vilje, kræver en seriøs indsats og ikke hovsa-lovgivning, hvis virkning vil være til stor gene for massevis at unge mennesker, der ønsker at gifte sig af egen fri vilje. På den måde retter regeringen og dens flertal af Dansk Folkeparti og Socialdemokratiet bager for smed, og det bliver ikke med SF's og EL's støtte.

Det Radikale Venstres medlem af udvalget har følgende bemærkninger:

»Enhver har ret til respekt for sit privatliv og familieliv, sit hjem og sin kommunikation.«

(En forfatning for Europa, Artikel II-7)

»Enhver forskelsbehandling på grund af køn, race, farve, etnisk eller social oprindelse, genetiske anlæg, sprog, religion eller tro, politiske eller andre anskuelser, tilhørsforhold til et nationalt mindretal, formueforhold, fødsel, handicap, alder, seksuel orientering eller ethvert andet forhold er forbudt.«

(En forfatning for Europa, Artikel II-21)

»Unionen respekterer den kulturelle, religiøse og sproglige mangfoldighed.«

(En forfatning for Europa, artikel II-22)

Dette lovforslag handler om at fremme en bestemt levemåde blandt landets borgere. I lovforslaget kan borgerne se, hvordan de skal gebærde sig, hvis de skal have statens velsignelse af deres ægteskab. Du er mest sikker på denne velsignelse:

- hvis du er født i Danmark,
- hvis du har haft et længerevarende og indgående bekendtskab forud for ægteskabets indgåelse,

- hvis du har samlevet forud for ægteskabets indgåelse,
- hvis du ikke ønsker ægteskab med en nærtbeslægtet (f.eks. næstsøskende),
- hvis der ikke er andre i din familie, som har fået familiesammenføring med en ægtefælle fra udlandet,
- hvis du arrangerer din bryllupsfest selv.

Man kan selvfølgelig »vælge« at se stort på disse regler. Men det er klogt at følge dem, hvis man vil være sikker på at kunne bo sammen med en udenlandsk ægtefælle i Danmark.

Regeringen ophøjer med lovforslaget en bestemt levemåde og sandsynligvis en meget tidsbestemt og kulturbestemt norm til lov.

Ordet frihed forekom 11 gange i statsministrens åbningstale i 2003. Er der noget område, hvor frihed er vigtigere end netop på de områder, der lige er omtalt? Hvorfor skal staten fastsætte, hvordan et bryllup skal arrangeres? Hvorfor skal jeg straffes for, at min søster også ville giftes med en fra udlandet? Hvorfor skal staten blande sig i noget så livsnært, så privat, så intimt? Hvad er det, regeringen mener, når den siger mere frihed og mere frit valg?

Det Radikale Venstre kan ikke støtte lovforslaget. Det kan vi ikke, fordi det er i strid med de grundlæggende værdier for det danske demokrati, og fordi vi mener, loven er i strid med menneskerettighederne og grundlovens § 70 - hvis ikke lovens bogstav, så dens ånd. I grundlovens § 70 står der, at der ikke må diskrimineres på baggrund af afstamning. Vi er imod, at mens danskere kan gifte sig med en udlænding og kan gifte sig med en kusine, så er det pr. definition mistænkeligt, hvis man gifter sig med en udenlandsk kusine. Det er diskriminerende mod alle, som har familiære forbindelser uden for landet grænser!

Vi er imod, at der lovgives gennem bemærkninger. Det må fremgå klart af lovteksten, hvad borgerne (og embedsmændene) har at rette sig efter.

Vi er imod, at loven mangler gennemsigtighed og klarhed. Det er ikke en retsstat værdigt at overlade det til embedsmændenes skøn, hvorvidt borgernes livsstil berettiger dem til at bo i deres eget land eller ej.

Vi er imod den omvendte bevisbyrde, især inden for et område med meget ringe ankenmuligheder.